

### [Justitsministeren.]

er ydet gennem almindeligt civilt Lønarbejde, normal Forretningsvirksomhed eller anden normal Erhvervsvirksomhed. § 16 foreskriver ogsaa Straf for den, som i samme Hensigt har modarbejdet de forenede Nationers Krigsanstrengelser, eller som paa utilbørlig Vis har modarbejdet den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer.

Forslagets § 17 bestemmer, at under Forudsætning af Gensidighed kan det ved Overenskomst med fremmed Stat vedtages, at danske Statsborgere, som i et af Tyskland besat Land har begaaet Handlinger, der er strafbare i dette Land, kan udleveres paa Begæring af dette Lands Regering.

Endelig bestemmer Forslagets § 18, at Loven skal træde i Kraft straks.

Forslaget til Lov om Tillæg til Lov om Rettens Pleje angaar de Ændringer i den gældende Retsplejelov, som er anset for nødvendige for, at de Sager, som rejses efter Tillægget til Borgerlig Straffelov, kan fremmes hurtigt. Forslaget holder sig i øvrigt saa nær som muligt op ad den gældende Lov. Forslagets § 1 foreskriver, at Sagerne i 1ste Instans behandles ved Underret efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 80. Jeg har allerede nævnt, at landsforræderiske og landsskadelige Handlinger, som er foretaget før den 9. April 1940, ikke falder ind under Straffelovstillægget, men straffes efter de Regler, der findes i Borgerlig Straffelov. Retsplejelovsforslagets § 1 bestemmer, at de Sager, som saaledes bliver at bedømme efter den gældende Straffelov, skal behandles for Retten efter de Regler, som indeholdes i Retsplejelovstillægget.

Straffelovstillægget vil komme til Anvendelse paa et meget stort Antal Straffesager, som har Bessættelsen af Danmark som Baggrund. Desuden skal den almindelige Strafferetspleje have sin Gang. Det er derfor klart, at det bliver nødvendigt saavel ved Underret som ved Landsret at forøge Dommernes Antal, ligesom Anklagemyndighedens Personel maa forøges. Herom handler Forslagets § 2, der giver Justitsministeren Hjemmel til at beskikke saa mange Underretsdommere og saa mange Landsdommere, som Sagernes Antal og hurtige Fremme gør fornødent. Disse Dommere vil i første Række blive de fastansatte, de øvrige ansættes ved Konstitution. Udvidelsen af Statsadvokaternes Antal har Hjemmel i Forslagets § 6.

Forslagets § 3 bemyndiger Justitsministeren til efter Forhandling med Indenrigsministeren at supplere Underretternes og Landsretternes Domsmandslistes. Der er

herved taget Hensyn til, at et politisk Parti var forbudt ved den nu ophævede Lov Nr. 349 af 22. August 1941. Bestemmelsen i § 3 om Supplering af Domsmandslisterne rækker ud over de ekstraordinære Sager, idet det er fundet rettest, at disse supplerede Domsmandslistes kommer til Anvendelse i alle Straffesager, ogsaa de ordinære, hvor Domsmand og Nævninger skal medvirke. I de Sager, som rejses efter Straffelovstillægget, bliver der ikke Tale om Nævningebehandling, Lægmandene kommer til at medvirke som Domsmand.

§ 4 giver en Bestemmelse om, at enkeltstaaende Retshandlinger, naar den beskikkede Dommer er forhindret, kan foretages af en anden Dommer, og det foreskrives, at Sagerne skal fremmes med størst mulig Hurtighed.

§ 5 foreskriver, at naar der er skellig Grund til at antage, at en Person har gjort sig skyldig i en af de Forbrydelser, der omhandles i Straffelovstillægget, skal han holdes fængslet, indtil Sagen er endeligt afgjort.

Om § 6 har jeg allerede talt.

§ 7 bestemmer, at enhver Sagfører, som dertil findes egnet, kan beskikkes til Forsvarer, og at, for saa vidt den sigtede ønsker en bestemt Sagfører beskikket som Forsvarer, bør denne Sagfører beskikkes, naar han dertil findes egnet. Det følger heraf, at Beskikkelsen af Forsvarere ikke er begrænset til den Kreds af Sagførere, som efter de gældende Regler er antaget til at udføre Forsvar ved den enkelte Undeiret eller Landsret. Kun de Sagførere, som efter de gældende Regler er antaget til at udføre offentlige Sager, er pligtige at modtage Beskikkelse som Forsvarere.

§§ 8 og 9 handler om Anke. Det vil gælde om den største Mængde af de Sager, som kommer til Behandling i Henhold til Straffelovstillægget, at de er ganske klare, fordi der foreligger Tilstaaelse og i øvrigt fuldt Bevis i Sagen. Det er derfor fundet rimeligt at begrænse den fri Adgang til Anke. Det er nødvendigt og muligt at udvide Antallet af Underretsdommere, saa at Sagerne kan blive hurtigt fremmet ved Underret, men det vilde give en ganske urimelig Overbelastning af Landsretterne, hvis der var fri Adgang til at anke Underretsdomme, hvor der ikke kan være fornuftig Tvivl om, at Underrettens Afgørelse er rigtig, og man kunde komme ud for, at unødvendige Anker vilde give en meget langsom Behandling ved Landsretterne. Der foreslaas derfor ved Forslagets § 8 indført et Ankenævn, som skal behandle Andragender om Anke.